

РЕШЕНИЕ

№ 19467

гр. София, 10.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **7355** по описа за **2024** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Алегро-В“ ЕООД срещу решение № 1964/25.04.2024 г., постановено по НАХД № 1542/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 114-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 717880-F700115/10.08.2023 г. на директора на ТД на НАП за налагане на имуществена санкция за извършено нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. с чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

По изложените в касационната жалба доводи се иска отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се разности. Дружеството, чрез процесуалния представител адв. Ц., оспорва извода на въззивния съд за спазен срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Тезата е, че началният момент е този, в който НАП е разполагала с информация за неподаване на декларация, а не момента, в който даден служител се е запознал с нея.

Ответникът - директорът на ТД на НАП, в писмени бележки оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на

претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, IX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да обоснове извод за законосъобразност на оспореното пред него НП, съставът на СРС е установил от фактическа страна, че на 20.03.2023 г., в офис Младост при ТД на НАП София, старши инспектор по приходите при ТД на НАП е установил, че „Алегро В“ ЕООД, в качеството си на работодател и осигурител, не е изпълнило задължението си по чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО за подаване на декларация № 6 по чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за месец юли 2022 г. за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноски на фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите” и данък по ЗДДФЛ, с което е изпълнен състава на нарушението по чл. 355, ал. 1 КСО. На същата дата – 20.03.2023 г. е съставен АУАН, въз основа на който е издадено НП. Наложена имуществена санкция в размер на 500.00 лв. е основана на констатацията, че декларацията е следвало да бъде подадена до 25-то число на следващия месец, т.е. до 25.08.2022 г., а в случая такава е подадена на 25.01.2023 г. АНО е приел, че нарушението е извършено на 26.08.2022 г. – първият ден след изтичане на срока за деклариране.

Горните фактически и правни изводи, въз основа на които е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството са възприети от СРС. Формираният извод за законосъобразност на НП е правилен и съответстващ на данните по делото и приложимия закон. Изложените от въззивния съд мотиви се споделят изцяло и от настоящия касационен състав, който на основание чл. 221, ал. 2, изр. посл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН препраща към тях.

Между страните не е налице спор за факти. Спорът е ограничен единствено до спазването на регламентирания в чл. 34, ал. 1 ЗАНН тримесечен срок за съставяне на АУАН, с безрезултатното изтичане на който законът предвижда административнонаказателно производство да не се образува. Цитираната разпоредба ясно посочва, че срокът за съставяне на АУАН започва да тече от откриване на нарушителя или от извършване на нарушението. Според Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981 г. по тълкувателно дело № 48/1981 г. на Общото събрание на Наказателна колегия на Върховния съд тримесечният срок започва да тече от деня, в който органът, овластен по закон да състави акта, е узнал за нарушението. Следователно началото на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2, предл. 1 ЗАНН се поставя с откриването на нарушителя. Понятието не е легално дефинирано от ЗАНН, но доктрината и съдебната практика безпротиворечиво приемат, че откриване има, когато компетентният орган разполага с данните, въз основа на които да установи нарушението и да идентифицира извършителя му. Това е моментът, в който необходимите за това материали и/или информация са налични в съответната администрация, защото от тогава фактически и юридически съществува възможност

овластеният за това орган да определи субекта на нарушение, времето и мястото на извършването му, ведно със съществените му признаци от обективна и субективна страна по определен състав. Затова и тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2, предл. 1 ЗАНН ще започне да тече от момента, в който съществуват условия за такава преценка от длъжностното лице съгласно чл. 37, ал. 1, б. "а" и б. "б" ЗАНН на база получени достатъчно данни за нарушението и авторството му. В този смисъл са и тълкувателно приложимите мотиви към Тълкувателно решение № 4 от 29.03.2021 г. на ВАС по т. д. № 3/2019 г., ОСС, I и II колегия.

Разпоредбата на чл. 4, ал.1, т.1, б. „а“ от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. урежда императивно задължение за работодатели и осигурители да подават за всеки календарен месец декларация образец № 1 в компетентната ТД на НАП до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. Идентично задължение урежда и чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, според който осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в НАП данни за: осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“, дните в осигуряване и облагаемия доход по ЗДДФЛ - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване.

Неизпълнението на тези задължения е санкционирано с чл. 355, ал. 1 КСО - който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 9 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

С оглед конкретиката на настоящия казус и цитираните по-горе разпоредби срокът за подаване на декларация образец № 6 от „Алегро В“ ЕООД за месец юли 2022 г. е започнал да тече на 01.08.2022 г. и е изтекъл на 25.08.2022 г. В този срок не е била подадена изискващата се декларация, с което се счита за изпълнен фактическият състав на нарушението по чл. 355, ал. 1 КСО. Нарушението е извършено на 26.08.2022 г., но е открито от длъжностното лице на 25.01.2023 г., когато е приета подадената от касатора декларация образец № 6 и е извършена служебна справка, потвърдила липсата на подадена в срока на чл.4, ал.3, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г., вр с чл.5, ал.4, т.2 КСО декларация обр. 6. АУАН е съставен на 20.03.2023 г. – по-малко от два месеца от откриване на нарушението и в рамките на срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

Не намира нормативна подкрепа тезата на жалбоподателя, че срокът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН тече от първия ден след изтичането на срока за деклариране, т.е. 26.08.2022 г. Данните за извършено административно нарушение са обективно сведени до знанието на приходната администрация след извършване на проверка, съпроводена със задълбочен анализ на събраните доказателства. Данъчните органи не разполагат с актуална информация за трудовия и осигурителен статус на лицата, назначени във всяко едно дружество на територията на РБ - в частност дали още са назначени, дали са осигурени и дали дължимите вноски са внесени. Поради това не може да им се вмени задължение да извършат ежемесечни служебни справки за изпълнение на задължението на осигурителите по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО във връзка с чл. 4, ал. 1, т.1, б. „а“ от Наредбата. В този смисъл са и решение № 12435/19.07.2024 г. по адм. дело №

4545/20204 г. и решение № 12543/22.07.2024 г. по адм. дело № 5136/20204 г. на АССГ, които са постановени по жалби на настоящия касатор срещу издадените му наказателни постановления за същото нарушение, но за друг период на деклариране. Не е налице и твърдяното нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 7 ЗАНН. В случая изискуемата от закона писмената форма за издаване на НП е спазена. Авторството е ясно, подписът не е оспорен. ЗАНН не поставя изискване текстът на НП да е изцяло печатен или ръкописен. В този смисъл ръкописното изписване на размера на санкцията не е нарушение. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, които да обуславят различна преценка на събраните по делото доказателства. Решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила. При този изход на спора, претенцията за присъждане на разноски от страна на ответника е основателна, поради което и на основание чл. 63д, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на НАП следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН Административен съд София-град, IX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1964/25.04.2024 г., постановено по НАХД № 1542/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114-ти състав.

ОСЪЖДА „Алегро-В“ ЕООД да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: